

[Svend Auken]

og som ikke har den fornødne finansielle dækning.

Hvordan kommer vi så videre? Ja, mit forslag er, at vi gemmer alle forslagene om lettelserne – som der i øvrigt er stærkt delte meninger om her i salen, men én ting er jo tydelig fra debatten, nemlig at der er ikke umiddelbar tilslutning til regeringens helhedsløsning, heller ikke i dens modificerede form – at vi hver især gemmer alle godterne, gaverne, lettelserne og så vedtager en finanslov og gør op, hvor mange udgifter og hvor mange indtægter vi kan blive enige om. Derefter ser vi, hvor stort et underskud vi vil acceptere, og først når vi har gennemført det, tager vi stilling til, hvilke lettelser der skal gennemføres siden hen.

Hvis sandheden er – og jeg var faktisk enig med hr. Kim Behnke, der tidligere talte om disse spørgsmål – at skønnet over statens underskud på 32 mia. kr. i virkeligheden er et optimistisk skøn, og at vi kan nærme os tal omkring 40 mia. kr., ville det jo virke fuldstændig ansvarsløst, hvis vi i den situation sagde til befolkningen, at svaret var, at vi strøede om os med milliardgaver, som ikke var finansierede.

Der må være orden i sagerne, og Socialdemokratiet forlader ikke den linje, at vi vil være sikre på, hvordan økonomien er stillet, før vi siger ja til lettelser.

Statsministeren var så venlig at opfordre mig til genbrug af tidligere taler, og det ved jeg at han har positive erfaringer for, så det skal jeg da gerne leve op til. Jeg vil godt tage fat i den fremsættelsestale – for jeg bruger kildeangivelse – som jeg havde i november måned for vort forslag. Det sidste, jeg siger her, er:

»... en regering har én styrke: Den kan sætte den politiske dagsorden. Egentlig er det imponerende, er det utroligt, at statsministeren har haft held til at gøre 6 pct.-skatten til det største samfundsproblem herhjemme. For os er skatteproblemer ikke ligegyldige; jeg tror ikke, der er et medlem af Folketinget, som ikke gerne vil være med til at bevilge lavere skatter, især når der er råd til det; men har vi ikke ret, når vi siger, at de store problemer i Danmark er den store arbejdsløshed, den manglende dynamik i dele af vores erhvervsliv, dårligt miljø og utrygheden hos tusindvis af familier, som ikke kan klare deres boligudgifter, som måske har mistet deres arbejde, eller som frygter, at de skal miste deres arbejde, eller som er ramt af ventelisterne på sygehusene?«

Det er stadig væk vores opfattelse, at det er de vigtigste problemer, og det er stadig væk vores opfattelse, at regeringen gør vold på den politiske virkelighed, når den krampagtigt fastholder nogle skattelettelsesforslag, som der ikke er økonomisk belæg for. Lad os i fællesskab tage problemerne i den rækkefølge, de bør tages, dvs. starte med arbejdsløsheden, starte med underskuddene, starte med at få orden i dansk økonomi og, når vi så har klaret denne vanskelige opgave, i fællesskab glæde os over lettelserne.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Svend Auken kom med en udokumenteret påstand om, at der skulle være tale om et skønsmaleri i den budgetoversigt, der blev offentliggjort forleden dag. Det er et udsagn, der ikke kan stå uimodsagt, når det kommer her fra Folketingets talerstol. Jeg vil tværtimod dokumentere, at der ikke er tale om et sådant skønsmaleri, og det vil jeg gøre ved at fremhæve nogle oplysninger fra de sidste fire økonomiske vurderinger af udviklingen i 1991 og 1992, som er kommet. De fire vurderinger er fra OECD, fra EF, fra Det Økonomiske Råd, altså vismændene, og så den budgetoversigt, vi afleverede i mandags.

Hvis vi ser på alle de væsentlige oplysninger, så er der en forbavsende grad af samstemmighed i vurderingerne mellem de tre uafhængige institutioner og regeringens vurdering.

Hvis vi f.eks. tager det helt afgørende spørgsmål om den økonomiske vækst, så er den økonomiske vækst i 1992 i regeringens vurdering på 2 pct., de andre varierer mellem 1,8 pct. og 2,3 pct. Regeringen ligger altså i midten af feltet i forhold til samtlige vurderinger. Hvis vi tager spørgsmålet om betalingsbalanceudviklingen, så er regeringens vurdering et overskud på 8 mia. kr., de andre vurderinger ligger mellem 4 og 10 mia. kr., altså ligger regeringen igen midt i feltet. Hvis vi tager spørgsmålet om forbrugerprisernes udvikling, er regeringens skøn 2,3 pct., de andre vurderinger ligger på mellem 2 pct. og 3,2 pct., igen ligger regeringen altså midt i feltet. Der er altså tale om for de tre væsentlige parametre: væksten i bruttonationalproduktet, betalingsbalancen og forbrugerpriserne, at regeringen ligger midt i feltet af de vurderinger, der er kommet fra uafhængige institutioner.